ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Ἕνας Δερβίσης ταξίδευε μιὰ φορὰ γιὰ νὰ πάη νὰ προσευχηθῆ στὴ Μέκκα.

Ἕνα βράδυ, κατάκοπος ἀπ' τὸ ταξίδι, μπῆκε σ' ἕνα περιβόλι. Στὴ μέση τοῦ περιβολιοῦ ἦταν ἕνα παλάτι.

Ὁ Δερβίσης ποὺ ἤθελε νὰ ξεκουρασθῆ μπῆκε στὸ παλάτι, χωρίς κἂν νὰ χτυπήση καὶ ξάπλωσε ἀπάνω σ' ἕνα χαλί.

Ἕνας ὑπηρέτης, τὸν εἶδε καὶ θέλησε νὰ τὸν διώξη. Ἀλλὰ ὁ Δερβίσης οὔτε τὸν πρόσεξε καθόλου.

Τέλος ὁ πρίγκηπας στὸν ὁποῖο ἀνῆκε τὸ παλάτι μπῆκε μέσα καὶ εἶδε τὸν Δερβίση ξαπλωμένο νὰ καπνίζη μακσρίως τὸ τσιμποῦκι του Ὁ πρίγκηπας θύμωσε γιὰ τὴν ἀναίδεια αὐτὴ τοῦ Δερβίση καὶ τοῦ φώναξε ἀ τοιμη:

— Σήκω καὶ φύγε ἀμέσως! Τὸ παλάτι μου δὲν εἶνε ξενοδοχεῖο.

Θὰ φύγω ἀμέσως ἀπάντησε ὁ Δερβίσης. Προηγουμένως ὅμως ἐπίτρεψέ μου, πρίγκηπά μου νὰ σὲ ρωτήσω κάτι.

— Λέγε, εἶπε ὁ πρίγκηπας.

— Ποιος κάθησε σ' αὐτὸ τὸ σπίτι πρῶτος;

— Ὁ προπάτρος μου, ἀποκρίθηκε ὁ πρίγκηπας.

— Καὶ πρὶν ἀπὸ σᾶς ποιός κάθησε;

— Ὁ πατέρας μου.

— Καὶ ποιὸς θὰ καθήση μετὰ ἀπὸ σᾶς;

— Ὁ γυιος μου, ἂν τὸ θέλη ὁ Θεός.

— Λοιπὸν τοῦ λέει ὁ Δερβίσης, πῶς εἶνε δυνατὸν τὸ παλατι σας νὰ μὴν εἶνε ξενοδοχεῖο, ἀφοῦ τόσοι καὶ τόσοι κάθησαν μέσα καὶ κανεὶς δὲν ξέρει πόσοι ἀκόμα θὰ περάσουν ἀπὸ αὐτό; Ὁ Πρίγκηπας θαύμασε ἀκούγοντας τὰ λόγια τοῦ Δερβίση.

— Κάτσε, τοῦ εἶπε νὰ ξεκουραστῆς ὅσο θέλεις. Ἔχεις δίκηο Τίποτα δὲ μᾶς ἀνήκει ὁριστικά, σ'αὐτὸ τὸν πρόσκαιρο κόσμο!...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὸ πιὸ ἀξιοπερίεργο ἀπό τὰ ἐκθέματα τῆς ἀπωκιακῆς ἐκθέσεως τῆς Μαδαγασκάρης ἦταν ἕνα αὐγὸ Αἰτυόρνιθος Τὸ αὐγὸ αὐτὸ εἶναι πραγματικὰ μοναδικὸ στὸν κόσμο καὶ τὸ εἶχαν βαλμένο σὲ μιὰ αὐγοθήκη σκαλισμένη σ' ἕναν κορμὸ δένδρου!

Τὸ μῆκος τοῦ αὐγοῦ εἶνε ἑνὸς μέτρου καὶ τὸ πλάτος του ἑβδομῆντα πόντοι. Τὸ τσόφλι του ἔχει παχος μισοῦ πόντου. Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ ἕνα αὐγὸ ποὺ γιὰ νὰ τὸ φτιάση κανεὶς θὰ χρειαζόταν ἑκατὸν ὀγδόντα ὡζδιακόσια αὐγὰ ἀπὸ τὶς δικές μας κοτοῦλες. Ἡ ἀξία του τέλος ἔχει ὑπολογισθῆ σὲ πενηντα χιλιάδες δραχμές!

Τέτοια αὐγὰ δὲν γεννοῦνται πειὰ σήμερα. Τὸ αὐγὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς Μαδαγασκάρης εἶνε ἕνα αὐγὸ παλαιοντολογικὸ καὶ ἡ κόττα, ἡ Αἰτύορνις ποὺ τὸ γέννησε ἔχει ἐκλείψει πρὸ ὀκτακοσίων χιλιάδων χρόνων, ἀπὸ τοῦ προσώ του τῆς γῆς!

Ἡ Αἰτύορνις ἦταν ἕνα πουλὶ ποὺ ἔμοιαζε μὲ τὶς σημερινὲς στρουθοκαμήλους, μόνο ποὺ ἦταν τρεῖς φορὲς μεγαλύτερο.

Η ΔΙΑ ΚΕΔΑΣΙΣ ΣΑΣ

ΤΑ ΦΛΗΜΑΤΑ

Τὸ παιχνίδι αὐτὸ εἶνε κατάλληλο γιὰ τὶς βροχερὲς ἡμέρες ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ βγῆτε ἔξω. Ὅλα τὰ παιδιὰ μαζεύονται γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι καὶ κάθε παιδὶ παίρνει ἕνα μολύβι κι' ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ σημειώνει ἐπάνω ποὺ θέλει νὰ δώση ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄλλους φίλους του ἕνα φιλί. Π. χ. γράφει : «Νὰ φιλήσης τὸ πόδι τῆς πολυθρόνας» ἢ «Νὰ φιλήσης τὴ κοτσίδα τῆς Μαρίας» κ. τ. λ. Μόλις τελειώσουν ὅλοι τὰ σημειώματά τους τὰ κάνουν μικρὰ ρουλὰ καὶ τὰ ρίχνουν σ' ἕνα καλαθάκι. Κι' ὅταν μαζευτοῦν ὅλα τὰ χαρτάκια, καθένας ψαρεύει ἀπὸ κεῖ μέσα ἕνα στὴν τύχη καὶ ἐκτελεῖ αὐτὸ ποὺ γράφει. Ὅποιος ἀρνηθεῖ νάσυμμορφωθῆ πληρώνη πρόστιμο. Ἐννοεῖται πὼς γιὰ νὰ εἶνε διασεδαστικὸ τὸ παιχνίδι, πρέπει νὰ γράφετε μέσασιὰ χαρτάκια πράγματα ἀστεῖα, μὰ οὔτε ἀνεφάρμοστα οὔτε ἀηδιαστικά.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΒΑΒΑ

Μὲ ματωμένο τὸ χεράκι
τρέχει, φωνάζει, τὸ παιδί
Γιὰ νὰ περάση ὁ πόνος πρέπει
εὐθὺς ἡ μάννα του νωρθῆ
Πρόβαλε κείνη καθὼς πάντα.
Μὰ εἶν' ἡ καρδοῦλα του βαρειὰ,
πι' ὅλο κι' ἀνεβοκατεβαίνει,
ὅμοια μὲ φουσκοθαλασσιά.
Μὰ τὴν πληγὴ φυσᾶ ἡ μαννοῦλα
καὶ μόλις φύσηξε, ὦ! χαρά!
χάθηκ' ἀμέσως τὸ βαβά του,
ἔτσι σὰν νἄκανε φτερά!

MAURICE MOREL
Μετάφρασις Μυρτιώτισσας

Ἐπιστημονικὰ κατω θώμα·τα

ΗΛΙΑΒΑΣΙΣ ΤΗΣΜΑΓΧΗΣ ΜΕ..ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Ὅλοι γνωρίζουμε πὼς ἡ Μάγχη εἶνε ὁ πορθμὸς ποὺ χωρίζει τὴ Γαλλία ἀπὸ τὴν Ἀγγλία καὶ ποὺ ἔχει, στὸ στενώτερο σημεῖο του, πλάτος τριανταδύο μίλλια. Τὰ πλοῖα τὸν περνοῦν κάθε μέρα, πολλοὶ τὸν πέρασαν καὶ κολυμπώντας ἀλλὰ ὡστόσο κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ περασθῆ ἡ Μάγχη μὲ αὐτοκίνητο!

Μολαταῦτα τὸν περασμένο μῆνα οἱ ναυτικοὶ καὶ οἱ διαβάτες ποὺ περιεδιάβαζαν στὸ Καλαί—στὸ λιμάνι τῆς Μάγχης ποὺ βρίσκεται στὴ γαλλικὴ ἀκτὴ—εἶδαν μιὰ μέρα ἕνα αὐτοκίνητο νὰ ἔρχεται κανάσταματάη στὴν ἄμμουδιά, ἐντελῶς στὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ Τὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἐξαιρετικό, μόνο ἦταν σὰν τ'αὐτοκίνητα τῆς τελευταίας μόδας ποὺ μοιάζουν κάπως μὲ τὸ καβοῦκι τῆς χελώνας. Ὁ σωφὲρ κατέβηκε ἀπὸ τὴ θέση του ἐφάρμωσε κάτω ἀπὸ τὶς πίσω ρόδες δυὸ πλωτῆρες κι' ὕστερα ξανατῆρε θέσι στὸ τιμόνι καὶ ἔβαλε μπροστὰ τὴ μηχανὴ μὲ διεύθυνσι τὴ θαλασσα.

— Καλὲ εἶνε τρελλός! ἄρχισαν νὰ φωνάζουν μὲ τρόμο οἱ ἄνθρωποι. ἔχει σκοπὸ ν' αὐτοκτονήση;

Καὶ ὅμως! Τὸ «αὐτοκίνητο — ἀμφίβιο» ἄρχισε ὡραιότατα νὰ πλέη καὶ νὰ προχωρῆ στὴ θάλασσα καὶ σὲ λίγο, συνωδευμένο ἀπὸ ἕνα ναυαγοσωστικό, τράβηξε κατ' εὐθεῖαν κατὰ τὸ Ντόβερ, τὸ Ἀγγλικὸ λιμάνι τῆς Μάγχης. Οἱ βάρκες καὶ τὰ πλοῖα ποὺ βρίσκονταν στὸ πέρασμά του ἐνθουσιασμένα ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ συνάντησι, ἄρχισαν νὰ τὸ χαιρετοῦν μ' ἐνθουσιασμό. Καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἐξακολουθοῦσε τὸ δρόμο του προχωρώντας μὲ ὀκτὼ χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

Ὅταν τέλος τ'αὐτοκίνητο ἔφθασε στὴν ἀγγλικὴ ἀκτή, ἀπειροπλήθος μὲ ζητωκραυγὲς καὶ χειροκροτήματα ὑποδέχθηκε τὸν πρῶτο ἄνθρωπο ποὺ κατώρθωσε νὰ περάσητὴ Μάγχη μὲ τὸ ὠτό του. Ὁ περίεργος σωφὲρ, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία του ἔβγαλε τοὺς πλωτῆρες ἀπὸ τὶς πίσω ρόδες κι' ὕστερα συνέχισε τὸ ταξίδι του παίρνοντας τὸν δρόμο τοῦ Λονδίνου.

Τὸ κατόρθωμα αὐτὸ ἀνοίγει μιὰ νέα περίοδο γιὰ τὰ παγκόσμια ταξίδια ποὺ ἐπιχειροῦνται μὲ αὐτοκίνητο. Ἡ μεγάλες λίμνες τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς, τὰ πλατειὰ ποτάμια ποὺ δὲν ἔχουν γέφυρες, οἱ πορθμοὶ καὶ τὰ θαλασσια στενὰ δὲν θὰ θεωροῦνται πιὰ ἀδιαπέραστα ἐμπόδια.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ... ΠΙΛΟΤΟΣ!

Τὰ ἀδελφάκια αὐτὰ ἔκαναν μία πρώτης τάξεως ναϊδουροκαβαλλαρία καὶ τώρα θέλουν νὰ γυρίσουν στὸ σπίτι τους. Μὰ ὁ δρόμος, καθὼς βλέπετε, εἶνε μπερδεμμένος, Μπορεῖτε νὰ τὰ βοηθήσετε νὰ περάσουν, νὰ τοὺς κάμετε δηλαδὴ τὸν... πιλότο; Εὕρετέ τους τὸ δρόμο καὶ οἱ δύο αὐτοὶ μικροί σας φίλοι, θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν.

Λόγια τοῦ ἀέρος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΝΑ

— Μπαμπᾶ, οἱ βουλευταὶ δὲν ἔχουν λόγο;

— Γιατὶ ρωτᾶς, παιδί μου;

— Γιατὶ βλέπω πὼς τὸν ζητᾶνε πάντοτε ἀπὸ τὸν πρόεδρο... Λένε δηλαδή: «Ζη" τῶ τὸν λόγον!...«